

“A Forallac, la unió ens ha fet a tots més forts”

“No hem apostat mai per grans creixements urbanístics”

“Ha estat gràcies a la confiança de la gent durant aquests més de trenta anys que hem pogut fer coses”

El 10 de març del 1977, fruit de la fusió dels termes municipals de Fonteta, Peratallada i Vulpellac, es va constituir el nou municipi de Forallac, al Baix Empordà. Josep Sala fa trenta-dos anys que n'és l'alcalde. Amb el seu lideratge, ell i els diversos equips de govern –sempre amb majoria absoluta– han bastit una de les transformacions més rellevants de les darreres dècades per a un municipi de les seves dimensions. Aquesta transformació, fruit d'aquest treball d'anys, és clarament visible. Aquest ha estat un projecte que no ha estat fàcil, perquè al llarg de tres dècades calia conciliar moltes sensibilitats i, molt especialment, fer molta pedagogia. “Un alcalde ha de pensar molt, reflexionar sobre la premissa que no hi ha ni blanc, ni negre; esperar el moment adequat i, finalment, prendre una decisió i defensar-la”, m'explica Josep Sala mentre aturem el cotxe a l'aparcament del nucli de Peratallada. Aquesta política ha servit, continua, per anar creant els serveis que requerien els diversos nuclis i masos, protegir l'immens patrimoni i crear i potenciar una activitat econòmica diversa, rica i amb visió de futur, però sense renunciar als orígens identitaris que arrelen en el segle X.

Sala va començar com a regidor, només sis anys després de la constitució del nou municipi. Quatre anys després, amb trenta-dos anys, va arribar a l'alcaldia. Després de tots aquests anys, aquest veterà alcalde, que ha estat president del Consell Comarcal del Baix Empordà i diputat a la Diputació, defensa la creació d'aquest nou municipi, com una suma d'identitats que s'ha preservat: “A Forallac, la unió ens ha fet a tots més forts”, diu.

Mentre passegem pels carrers de Peratallada, aquest antic comerciant de bestiar, de Can Farrerons, afirma que el seu avi el va fer interessar per la política: “Era un home d'ERC, que em portava a xerrades que tenia amb antics exiliats, un tinent coronel i un coronel de l'exèrcit republicà. Allí vaig aprendre valors i a escoltar tothom.” En arribar a l'ajuntament, primer com a regidor, el 1983, recorda que faltaven molts serveis i, el més important, encara calia gestionar la fusió, perquè cadascun dels veïns aprenguessin a viure amb aquesta situació. “És veritat que no tenim grans àrees –explica– si ens comparem amb la Bisbal o Palafrugell, i que, segurament, encara falten coses, però tenim de tot.”

Entrem a la Torre de les Hores, després de la seva restauració. Quan la coronem se'ns obre davant nostre una meravellosa vista: “Hem hagut de saber conciliar cultura, patrimoni i turisme. A Peratallada, el 70% són segones residències; a Vulpellac, el 30%, i ens envolten uns 150 masos”, explica, i afegeix: “Cal saber casar les idees de poble amb les de la gent que ve de fora. Sap? La meva política ha estat no dir ‘sí, senyor’, però tampoc he dit mai ‘no sou del poble’. El que ha costat, perquè ha estat un treball llarg, ha estat ordenar les activitats ramaderes, moltes o a tocar dels nuclis; per això la feina ha estat posar els mitjans necessaris per facilitar-ne la regulació o el trasllat: “Un ha de ser humil i ha de reconèixer que un municipi és com és, agradi o no. A Forallac ha estat gràcies a la confiança que ens ha donat la gent durant tots aquests anys que s'han pogut fer moltes coses.”

Ara, un dels reptes és facilitar la construcció del que ha de ser la nova escola. La urbanització d'un sector ha de permetre posar facilitats i cedir, al juny, uns terrenys per a aquest nou equipament. M'ho explica mentre aparquem a Vulpellac, després de deixar Peratallada. A tocar de l'ajuntament hi ha aquest espai amb barracons que fa d'escola. Josep Sala assegura: “Després de tants anys en una situació provisional i dels grans esforços que hem fet com a municipi per poder disposar d'aquests terrenys, entenem que la Generalitat hauria de

considerar aquesta obra com a prioritària”, i hi afegeix: “Sempre hem dit que un municipi sense escola és un municipi incomplet; per aquesta raó vam lluitar per poder-la recuperar el curs 2007/08, després d’haver estat deu anys tancada.” Per això l’Ajuntament ha invertit uns 650.000 euros en les obres d’urbanització del sector de Vulpellac on es construiran la nova escola i el futur espai poliesportiu. L’àmbit on s’està actuant està comprès entre el camí de Vulpellac a Canapost i el camp d’esports. Un cop urbanitzat el sector, el juny vinent, l’Ajuntament podrà cedir al Departament d’Ensenyament els terrenys municipals, uns 5.000 m², on s’haurà de construir la tan reivindicada nova escola.

Sala ara em porta fins al polígon industrial: “No hem apostat mai per grans creixements urbanístics per precisament preservar aquestes identitats, però la planificació del 1992 i 1993 d’aquest polígon era clau desplegar-la. Ara veiem que és un referent a la comarca i un model.” Per això, i dins el polígon, arribem fins a Nexes, un viver i centre de negocis. Creat el 2016, va ser el segon del Baix Empordà i el setè de les comarques gironines en aquell moment. Dos anys després, explica Sala, ja era el més gran de la demarcació, amb 24 empreses. Va ser el primer a tenir fibra òptica i, l’any passat, va esdevenir el primer de l’Estat que funciona íntegrament amb energia solar, amb una nova instal·lació que ha implementat l’Ajuntament. Sala ens raona que l’objectiu és avançar cap a un consum més sostenible i respectuós amb el medi ambient. La instal·lació, a més, ha anat a càrrec de l’empresa Fotovol, que s’ha instal·lat recentment a Nexes. I les idees no paren de créixer: l’alcalde detalla que s’impulsa una comunitat d’autoabastiment elèctric a partir de plaques fotovoltaïques al polígon industrial de Vulpellac, per reduir la factura de llum a les empreses adherides, estalviar emissions de CO₂ i fomentar l’ús de les energies renovables. La instal·lació prendria com a punt de partida la que ja abasteix el viver municipal d’empreses.

Sala treballa buscant l’equilibri, però assumeix la seva gestió: “No puc donar l’excusa als altres de com s’han fet les coses. Si una cosa ha funcionat, ha estat mèrit nostre, i si no ha anat bé, també.” Trenta anys després continua. I ara, en aquests moments que sempre arriben per reflexionar, s’està pensant si continuarà encara un darrer mandat: “El meu cor em diu que no he de plegar, però el meu cap encara diu que cal pensar-s’ho.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-05-2022, Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/10-administracions/2133265-a-forallac-la-unio-ens-ha-fet-a-tots-mes-forts.html>